

בפני ועדת המשמעת לעובדי אוניברסיטת תל אביב

בענין:

אוניברסיטת תל אביב

נגד

(הנתבע)

גזר דין

הנתבע הורשע על ידי בית הדין המשמעת בעבירה של הטרדה מינית של המתלוננת, בניגוד לסעיף 3.7 לתקנון המשמעת החל על עובדי אוניברסיטת תל אביב, בהתאם להסכם הקיבוצי המיוחד לעובדי האוניברסיטה.

המתלוננת היתה בעת האירועים נשוא כתב התביעה עובדת נקיון באמצעות חברת קבלן והנתבע היה

הנתבע הורשע
במעשה של הטרדה מינית כלפי המתלוננת בכך שכאשר היתה בתא שירותים כדי לנקותו, נכנס למקום, הפשיל את מכנסיו, תפס את ידה ודרש ממנה לגעת באיבר מינו תוך שימוש במלים: "הוא חמוד, הוא מחכה לך...".

המתלוננת העידה על מספר ארועים נוספים שבהם התנהגותו של הנתבע עלתה לכדי הטרדה מינית. עם זאת, על אף שככלל עדותה של המתלוננת היתה אמינה בעיני המוטב, לא מצא המוטב לנכון להרשיע את הנתבע בגין ארועים יזלה, משום שלא נתמכו בעדויות נוספות כלשהן.

התובע ביקש להטיל על הנתבע עונש של פיטורין מן האוניברסיטה. לתמיכה בעמדתו הפנה התובע את בית הדין למספר רב של פסקי דין, בהם הוטל בהליכים בבתי דין משמעתיים עונש של פיטורין, על מי שהורשעו בעבירות של הטרדה מינית. עם זאת, במרבית פסקי דין אלה הורשעו הנאשמים בעבירות חוזרות ונשנות בנסיבות חמורות ביותר.

באת כוח הנתבע הפנתה את בית הדין לפסקי דין בבתי דין משמעתיים בהם הוטלו על הנתבעים שהורשעו בהטרדה מינית עונשים מגוונים שלא כללו פיטורין. עוד טענה באת כוח הנתבע בפניו וכך גם העדה שהעידה מטעם הנתבע, גב' אולין מילוא, יו"ר ועדת העובדים המינהליים באוניברסיטה, כי הנתבע מצוי שנה אחת לפני הגיעו לגיל פרישה באוניברסיטה ופיטוריו בשלב זה יפגעו פגיעה משמעותית בפנסיה, לה יהיה זכאי עם פרישתו.

לא מצאנו לנכון להטיל על הנתבע עונש של פיטורין מן האוניברסיטה שהוא לכל הדעות עונש חמור מאד ביחס לרמת הענישה המקורלת באוניברסיטה בהליכים דומים. בהחלטתנו לגבי העונש אשר מן הראוי להטיל על הנתבע, אנו רואים לנגד עינינו את המתלוננת, אשה קשת יום, אשר הפגיעה

